

rabilem thesaurum, ac suppellectilem nullo quidem auro æstimabilem, cui
Bibliorum Codicem tanto impendio, ac liberalissimo sumptu, quo uel op-
timum Romani Imperij ducatum comparare liceret, adiecit: uir non mo-
do doctorum hominū consuetudine multū delectatus, uerum etiam oīm disci-
plinarum genere ornatissimus, cui sanè pro delectamento erat aurum perde-
re, eiusq; loco libros, scientiam, ac sapientiā lucrari. Tanta erat ueteribus il-
lis sciendi, sapiendi, benēq; faciendi cupiditas, tantus ardor ac studiū inde-
fessum. Quid hic tres Magos, quos Christum Deum in præsepi etiam
num uagientem adorasse, munerib; coherestasse constat, commemo-
rem; uiros citra cōtrouersiam eruditissimos, & Astronomicam disciplinā
prudenter edoctos. Ex syderum enim obseruatione, & motu, Seruatorem
mundi Christum Deum nōdum nec uisum, nec cognitum, natum tamen
coelestis disciplinæ admiriculo deprehenderunt. quod apud Mattheum
uerba ipsorū satis coarguunt. Vidimus (inquiunt) stellam eius in Oriente.
O si uotis perficeretur aliquid, optarim equidem uniuersis quotquot sunt
orbis Christiani principiis, huius diuinæ Sciætiae, totiusq; Cyclopædiæ
consummatam & absolutam cognitionem, siquidem hoc pacto melius ha-
biturus esset status mundi. neq; dubitandum, quin aliquando aureum sæ-
culum rerumq; humanarum tranquillitatē, & religionis nostræ unionem
essemus recepturi. At næ ego insigniter frontem perflicui, sumq; irreuerē-
ter impudens, qui apud M. t. tantam uerborū fartaginem profundo, nulla in-
terim habita ratione, cui uerba faciam, quasi talium rerum non sit apud ser-
nitatem tuam iam olim constituta ratio, uerū ego istuc non ibam, ut Celsi
studini tuæ noui quipiam adferrem, ueluti sus Mineruam, sed hoc solum
speciaui, quopacto bonis literis, ac liberalibus studijs ex Serenitatis tuæ
splendore, autoritatis & dignitatis nō nihil accederet. Próinde Celsitudinē
tuam, ut temeritatem istam parum docto mihi, artisq; dicendi prorsus exper-
ti, clemēter ignoscat, supplex ac humilimus oro, simul mun' hoc leuiculū
boni cōsulere, gratoq; suscipere anio nō digneū maximoge, præcor, Xerx
is Persarum regis haud immemor, is nimirum non tam donum, q; donan-
tis animū aduertere & exosculari consueuit. In hoc autem opere, quod de fa-
bricando, utendōq; Astrolabio pertractat, aliud nihil à nobis prestitū est
(id qd antea q; sumus contestati) quam quod ad Serenitatis tuæ decus, lau-
dem, & gloriam huius nunq; satis laudatæ disciplinæ commendationem,
ad postremam autoris recognitionem impressimus: si quo paclo, maximē
uero M. tuę, autoritate, hæc utilissima Astrorū scientia, quam nunc passim
& negligi & suggillari ab indoctis quibusdam doctorculis uidemus, in pris-
tinum decus restitui, reduciq; possit. Interim à nobis opera dabitur, ut li-
ber iste in uernaculum traductus sermonem, nostratia quoq; uerba loqua-
tur, & in officina nostra literaria excudatur, ne latinis tantum hominib.

ab autore germano conscriptus uideri possit. Deus opti. maxi-
cuius manu principum diriguntur pectora. M. tuam, in
summa pace, ac Regni trāquillitate, in annos usq; Ne-
storios saluam, incolumemq; conseruare digne-
tur. Data Moguntię, Ex officina nostra, Pri-
die Idus Martias. Anno restitutæ Sa-
lutis nostre post Christū natū
M. D. XXXV.